

1237-2014 – 777 let obce



# OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Ochoz u Brna

Ročník XIX

Listopad 2014

<http://www.ochozubrna.cz>



## Přečtěte si:

- Jak proběhly letošní Svatováclavské hody
- Co je nového v základní a mateřské škole
- O první světové válce
- Novinky z místní knihovny
- O výstavě zahrádkářů
- Nové objevy jeskyňářů u Ochoze
- Lovcovy zápisky
- Novinky ze zastupitelstva a výsledky voleb



*Transport sedimentu v Trucchodbě*



*Průzkum úžiny v Jižní propasti*

**OBSAH**

- 3 Editorial
- 4 Slovo starosty
- 5 Výťah ze zápisů zasedání zastupitelstva
- 6 Výsledky voleb do zastupitelstva obce Ochoz u Brna
- 6 Jeskyňáři informují
- 9 Novinky za základní a mateřské školy
- 10 Vycházka AVZO
- 11 Skautský podzim
- 12 Svatováclavské hody 2014
- 13 Co zahrádkáři vystavovali v letošním neúrodném roce?
- 14 Naše knihovna a její dobrá duše
- 15 Byla vojna byla, byla patálija...
- 18 Lovcovy zápisky - dokončení
- 19 Poradna Justýna radí v Brně obětem trestných činů
- 20 Nový webový projekt informuje o aktuálním dění na Šlapanicku
- 21 Společenská kronika
- 22 Inzerce

**EDITORIAL**

Vážení čtenáři, právě se vám do rukou dostává podzimní číslo Ochozského zpravodaje. Dočtete se v něm mimo jiné o nových objevech speleologů působících na plošině Skalka, o novinkách v místní základní a mateřské škole, o průběhu letošních Svatováclavských hodů a zahrádkářské výstavy. Chybět nebude ani pokračování seriálu věnovanému stoletému výročí od vypuknutí první světové války, ani vzpomínání ochozského učitele Cyrila Tihelky na jeho lovecké zážitky.

Minulý měsíc proběhly komunální volby. Výsledky těchto voleb si můžete přečíst v tomto čísle zpravodaje. O tom, jak bude vypadat nové vedení obce, se rozhodne až na ustanovujícím zasedání nového obecního zastupitelstva, zastupitelské mandáty však již byly přiděleny. Chtěl bych vám touto cestou poděkovat za vaše hlasy a důvěru. Skutečnost, že jsem byl zvolen zastupitelem obce, pro mě ovšem znamená ukončení působení jako šéfredaktora Ochozského zpravodaje. Považoval bych to za střet zájmů, a proto na tuto funkci ke konci roku rezignuji. Do zpravodaje budu přispívat i nadále, ovšem již pouze jako jeden ze zastupitelů a občanů naší obce. Doufám, že zastupitelstvo obce vybere nového šéfredaktora nebo šéfredaktorku a ve spolupráci s ním dojde k dalším změnám k lepšímu, co se formy i obsahu zpravodaje týká.

*Ondřej Mlejnek,  
šéfredaktor*

## Slovo starosty

Vážení spoluobčané, děkuji všem voličům, kteří se aktivně zapojili do rozhodování o budoucnosti obce za účast v komunálních volbách ve dnech 10. a 11. října 2014. Osobně děkuji voličům, kteří dali důvěru mně i kandidátům na naší kandidátce a vynasnažím se tuto velkou důvěru nezklamat. Končí volební období a je zde začátek nového čtyřletého funkčního období, kdy bylo do zastupitelstva obce zvoleno několik nových členů. Přeji nejenom novým zastupitelům, ale i nám ostatním, aby v zastupitelstvu panovala pracovní soudržná atmosféra, která povede k jednomu cíli, a to ke spokojenosti občanů obce. V době, kdy píší tyto řádky, je ještě před ustavujícím zasedáním a není úplně jisté, kdo bude novým místostarostou i starostou, proto zde nebudu psát o záměrech, které bych rád prosadil v nadcházejícím období, jen se vrátím k dokončeným věcem.

Dne 14. října 2014 se uskutečnila závěrečná kontrolní prohlídka stavby fotbalových kabin a stavební úřad vydal kolaudační souhlas. Termín dokončení stavby se zdržel z důvodu provedení prací, se kterými nebylo v projektu počítáno. Podle původního plánu měly být zachovány omítky a podlahy v přízemí budovy. Při stavbě bylo zjištěno, že původní podlahy nejsou odizolovány, proto bylo učiněno rozhodnutí staré podlahy vybourat a provést izolaci nových podlah. Z původní stavby kabin tak zůstaly jen obvodové zdi, vše ostatní je nové. Doufám, že nové kabiny budou našim fotbalistům sloužit minimálně takovou dobu, jako budova původní, která byla postavena v roce 1965. Celkové náklady na stavbu přijdou obec na 3,5 mil. korun.

Z důvodu nárůstu počtu dětí navštěvujících naši ZŠ se stává kapacita prostor budovy ZŠ nedostačující. Současný objekt základní školy nevyhovuje po více stránkách. Zejména jde o nedostatečný počet učeben a jejich nedostatečnou kapacitu. Podle demografické studie se má navíc počet žáků v příštích letech dále navyšovat. Škole navíc zcela chybí tělocvična. Výuka tělesné výchovy nyní probíhá v místnosti o rozměrech standardní učebny (6x10 m). Kapacitou nestačí ani šatny žáků. Naproti nedostatečné je zázemí učitelů – pouze jeden kabinet (cca 18 m<sup>2</sup>) pro všechny učitele ZŠ i místní pobočky ZUŠ. Objekt též neumožňuje užívání osobami s omezenou schopností pohybu a orientace. Proto využilo zastupitelstvo obce možnosti požádat Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy o dotaci z fondu rozvoje výukových kapacit základních a mateřských škol, kde je možné získat dotaci ve výši 85 % celkových nákladů projektu do maximální výše 30 milionů korun. V případě přiznání dotace z MŠMT by do roku 2018 mohla být naše škola rozšířena o dvě učebny a rozměrově plnohodnotnou tělocvičnu. Předpokládaná cena za stavbu včetně projektu a interiérového vybavení je 25 milionů korun, z toho by obec měla hradit necelých 4 miliony Kč.

Vlastimil Čoupek,  
starosta obce

## Výtah ze zápisů zasedání zastupitelstva

Výpisky nejsou oficiální informační zdroj, jsou redakčně upraveným textem, vybraným z oficiálních zápisů – výběr je individuální, autorský. Zastupitelstvo obce za následující obsah nenese žádnou zodpovědnost. Plná verze zápisů je k dispozici na webových stránkách obce.

### 10. zasedání, 21. 7. 2014

- První faktura za práce na rekonstrukci fotbalových kabin činí 308 310 Kč.
- Zastupitelstvo nesouhlasí s provedením studie na rozšíření školy (konkrétně návrh dispozičního řešení jednotlivých podlaží, návrh pohledů, vizualizace záměru a zákres do fotografie) za cenu 36 300 Kč. Dva zastupitelé požadují podrobnější informace o návrhu a projednání více variant s ohledem na získání možné dotace a také pro lepší posouzení ceny.
- Bylo schváleno zaplacení faktury na 62 782 Kč za dodávku a montáž sušáku na požární hadice.

### 11. zasedání, 11. 8. 2014

- Na zasedání přišli zástupci projektové kanceláře atelier dwg, s. r. o., prezentovali studii rozšíření základní školy a vysvětlovali její cenu. Zastupitelstvo nakonec nabídkou studii za 36 300 Kč schválilo.
- Do 31. srpna bylo možné požádat o dotaci na novou přístavbu školy, zastupitelstvo proto pověřilo Ing. Čáslavského zpracováním a podáním žádosti o tuto dotaci.
- Další faktura za provedené práce na rekonstrukci kabin činí 787 523 Kč. Stavebním dozorem byly odsouhlaseny vícepráce ve výši 18 950 Kč, které se týkají výměny expanzní nádrže na vodu za novou včetně montáže.

- Zastupitelstvo schválilo uhrazení faktury na 57 750 Kč za malířské práce v budově mateřské školy.
- Za dodávku a montáž herního prvku (mašinky) na hřiště mateřské školy obec zaplatí 80 387 Kč.

### 12. zasedání, 1. 9. 2014

- V rekonstruovaných kabinách dojde oproti původnímu plánu k vybourání a odizolování podlah v přízemí. Posune se proto dokončení prací. K předání by mělo dojít do konce září.
- Byla zaslána žádost o dotaci z fondu rozvoje kapacit MŠ a ZŠ na Ministerstvo školství, a to na rekonstrukci objektu základní školy.
- Byly opraveny herní prvky na dětském hřišti. Cena oprav byla 15 836 Kč.
- Do první třídy pro školní rok 2014/2015 nastoupilo 10 prvňáků.
- Ing. Hladiš slíbil znovu upravit původní cestu přes pozemek Lesů ČR na Nových Dvorech, aby vyhovovala pěším i cyklistům.

### 13. zasedání, 22. 9. 2014

- Zastupitelstvo schválilo proplacení faktury za srpnové práce na rekonstrukci kabin, a to na 731 360 Kč. Faktura za vícepráce ve výši 367 433 Kč ještě není schválena technickým dozorem.

## Výsledky voleb do zastupitelstva obce Ochoz u Brna

### KDU-ČSL a nezaníčaní

Platné hlasý celkem: 873, 15,92 %	
Stanislav Janek	184 hlasů mandát
Richard Horák	86 hlasů
Matěj Rádsetoulal	96 hlasů
Martin Kučírtek	92 hlasů
Jan Mikyska	142 hlasů
Zdeňka Petlachová	62 hlasů
Martina Pešková	76 hlasů
Jiří Peš	46 hlasů
Ladislav Petlach	89 hlasů

### Sdružení nezaníčanů

Platné hlasý celkem: 693, 12,64 %	
Dana Blatná	106 hlasů mandát
Marek Koumal	84 hlasů
Jan Nesvadbová	93 hlasů
Petr Lízal	67 hlasů
Pavla Janišová	64 hlasů
Barbora Francová	65 hlasů
Zdeněk Částek	88 hlasů
Pavel Janiš	62 hlasů
Martin Böhm	64 hlasů

### Občanské sdružení pro Ochoz

Platné hlasý celkem: 1667, 30,4 %	
Ondřej Mlejnek	213 hlasů mandát
Ladislav Klusáček	214 hlasů mandát
Filip Kříž	189 hlasů
Libor Mikulica	212 hlasů mandát
Libuše Mlejnková	206 hlasů
Dominik Beránek	179 hlasů
Jarmila Kalendová	148 hlasů
Pavel Sapák	155 hlasů
Jan Trávníček	151 hlasů

### STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ

Platné hlasý celkem: 2065, 37,65 %	
Vlastimil Čoupek	277 hlasů mandát
Lubomír Polák	231 hlasů mandát
Radek Drochytka	248 hlasů mandát
Alena Kovaříková	257 hlasů mandát
Stanislav Hloušek	201 hlasů
Jan Vaculík	233 hlasů
Kateřina Němcová	211 hlasů
Jiří Podaný	194 hlasů
Jan Útrata	213 hlasů

### Občanská demokratická strana

Platné hlasý celkem: 186, 3,39 %	
Jan Klíma	44 hlasů
Vojtěch Drápal	70 hlasů
Jiří Jelínek	23 hlasů
Jiří Lhotecký	35 hlasů
Arnošt Jedounek	14 hlasů

Voliči v seznamu: 1050, vydané obálky: 643, volební účast: 61,24 %.

-red-

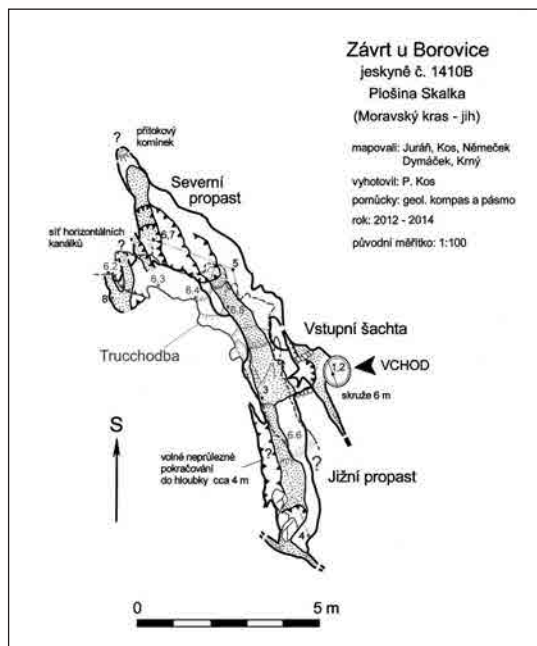
## Jeskyňáři informují

Speleohistorický klub Brno (ZO 6-26), spadající pod Českou speleologickou společnost, působí na plošině Skalka již od roku 1989. Vznikl osamostatněním Novodvorské skupiny ze Speleologického klubu Brno. Po

mnoho let na Skalce probíhal výzkum především jeskyně Novodvorský ponor, který byl později díky časovým indispozicím členů utlumen. Po několika letech stagnování činnosti skupiny, která byla držena přede-



vším vůlí již zesnulého Jozefa Krojera, se podařilo rozšířit členskou základnu natolik, že je možné opět provádět průzkum s vysokou mírou efektivity a postupovat vpřed mílovými kroky. Skupina vykonává speleologickou činnost ve dvou jeskyních na plošně Skalka – Novodvorském ponoru a závrtu ZUB - alias Závrtu u borovice, na něž se nyní soustředí největší pozornost.



Závrt u borovice – půdorys

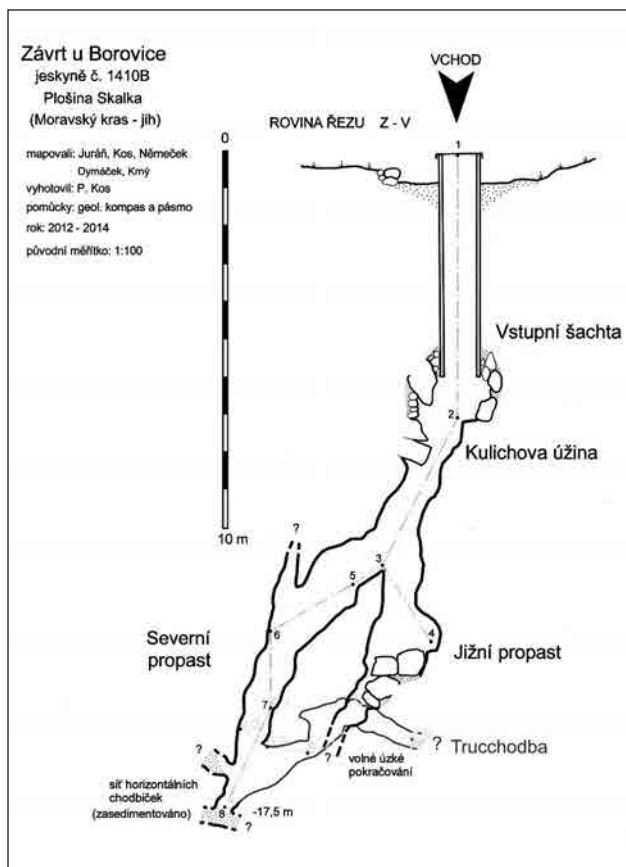
Závrt objevil občan Ochoze u Brna Jan Hynšt, který rád procházel jižní část Moravského krasu a hledal nové jeskyně. Sám již neměl sílu provést otvůrku závrtu, tedy prokopat se sníženým místem v terénu až do oblasti rozpukaných vápencových bloků, proto jeho existenci odhalil naší skupině. Od roku 2006 je jeskyně v závrtu opatřena skruží, letos jsme byli nuceni ji obehnat kamennou zídka, neboť se několikrát stala

útokem vandalů. Jeskyně leží v nadmořské výšce 423 m n. m. a její momentální dno je v hloubce cca 18 metrů. Je tvořena dvěma propastmi – Severní a Jižní, které obě leží na jedné vertikální puklině v severoseverozápadním směru. Ústí Severní propasti tvoří Kandidátský domek, opatřený plaketou se jmény těch, kteří jej objevili.

Do vertikální pukliny dřívě, před mnoha a mnoha lety vnikala srážková voda, která mechanickým i chemickým působením formovala jeskynní prostory, avšak splachem půdy z povrchu do podzemí později došlo k zanesení chodeb. Tyto většinou jílovité výplně chodeb jsou dnes za pomoci lidských rukou kopáním a transportem ven z jeskyně zase odváděny. Kromě sporé krasové výzdoby se ve středních partiích a v Jižní propasti nacházejí fosfority – kulovité, šedočerné útvary organického původu přichycené na stěnách.

Kde přesně se jeskyně nachází? Obyvatelé zahrádek v blízkosti bývalého lomu jistě vědí, kde se vyskytuje vyšší koncentrace zablácených bláznů – často nám vyjdou vstříc a nabijí baterku do vrtačky, ba se i někdy zapojí do výzkumné činnosti. Od zahrádek k bývalému lomu je to již kousek

a právě na jeho úpatí leží vstup do jeskyně. Rok 2014 byl pro naši skupinu velice úspěšný – na Závrtu u borovice se podařilo postoupit dále v obou propastech. V Jižní propasti jsme systematickým rozbíjením kamenných bloků rozšířili neprůleznou úžinu, která lákala již předchozí generaci badatelů, a postoupili jsme o několik metrů níže s výhledem do dalšího úzkého pokračování propasti. V Severní propasti se na jejím dně podařilo odhalit horizontální chodbičku,



*Závrt u borovice – bokorys*

kteřá byla až po strop zaplněna jílem. Těžba v těchto místech jeskyně však přinesla úskalí – v drobných chodbičkách na dně propastí nedochází mimo zimní období k cirkulaci vzduchu, takže po chvíli kopání začne člověka bolet hlava a musí ven z jeskyně na čerstvý vzduch. Proto jsme vybudovali důmyslný systém vzduchotechniky, kdy je pomocí větráčku z PC vháněn hadicí na dno jeskyně čerstvý vzduch z povrchu. Ač se to nezdá, malý větráček skutečně dokáže vzduch dotlačit na desítky metrů daleko.

Po odstranění problémů s přísunem vzdu-

chu jsme mohli pokračovat v chodbičce, která dostala název Trucchodba – byla totiž těžena natruc názoru většiny skupiny, že jde o zbytečnou práci. Po měsících prací délka chodbičky přesáhla desítku metrů a navzdory předpokladům nevyústila vespod Jižní propasti, nýbrž ji míjí a směřuje dále na severovýchod – do „bílých míst“ na mapě. Chodbička se v jednom místě zvětšuje v síňku, nad kterou se v červenci 2014 podařil objev větší volné prostory, nazvané Dómeček nohsledů. V okolí síňky se nachází více nadějných míst k dalšímu postupu, ovšem transport materiálu plazením se s plnými nádobami chodbičkou se stal neúnosným. V říjnu 2014 jsme zvětšili vstupní část Trucchodby, a mohli tak vybudovat stropní závěsnou dráhu, pomocí které se nádoby s vytěženou hlínou či kamením přetahují

z konce jeskyně na dno propasti.

Aby bylo možné plynule těžít materiál z konce jeskyně až na povrch, je zapotřebí alespoň šesti lidí. Často se nás tolik nesejde, takže musíme materiál nejprve přesunout na dno propasti, kde jím naplníme všechny dostupné nádoby, a ty pak vytahujeme ven z jeskyně. Pokud vás láká vyzkoušet si, jaké to je podívat se do míst, kam se noha běžného smrtníka nedostane, můžete se k nám přijít podívat při některé z akcí. Potřebovat k tomu budete jen čelovku, jakoukoliv helmu, pracovní oděv a obuv odolnou





*Pohled na začátek Trucchodby*

účinkům bláta. Závrt u borovnice je v tomto ohledu milosrdný – nenachází se v něm tekuté bláto, ani jezírka vody, na rozdíl od naší druhé jeskyně. Průstup jeskyní tak zvládne opravdu každý. Na našem skupinovém webu [www.SHKB.cz](http://www.SHKB.cz) se můžete dočíst termíny akcí a podívat se na reportáže a fotografie z minulých akcí.

*Jeskyňáři Speleohistorického klubu Brno*

## Novinky ze základní a mateřské školy

### Výlet do Bystroušky

23. září se děti z naší školy vydaly poznávat hravou formou přírodu do centra volného času Bystrouška. Hned po příjezdu byly děti rozděleny na čtyři skupiny, ve kterých pak celé dopoledne pracovaly, soutěžily a hrály hry.

První a druhá třída si povídala o ochraně lesa a zvířat. Na začátku si děti užily pohádku o nemocných zvířátkách v lese Řáholci, a pak se už s Rumcajsem učily třídřit odpad, recyklovat ho, dozvídaly se o vzácných rostlinách a zvířatech a o potravních vztazích.

Děti třetí, čtvrté a páté třídy se v programu Živá voda hravou formou seznámily s vodními ekosystémy, s životem ve vodě a u vody. Udělaly si výlet k moři, poznávaly koloběh vody a počasí.

Všechny čtyři skupiny byly celé dopoledne plně zaujaty a za svou práci a vzorné chování byly na závěr odměněny tím, že si směly pohladit drobná zvířata, která v Bystroušce chovají. Děti si z tohoto dopoledne odnesly mnoho zajímavých poznatků a už se těší, že se do Bystroušky zase podívají.

*učitelky základní školy*

### Den zvířat ve školní družině

Mezinárodní den zvířat se stal v naší školní družině již tradicí. Je to den velkých očekávání, kdy si děti mohou přinést své živé mazlíčky do školy a představit je ostatním spolužákům. V odpoledním programu a besedě o jejich chovu se tak děti dozví mnoho zajímavostí, ale zároveň také povinností,

které plynou pro jejich majitele. Všem rodičům, kteří byli ochotni a nápomocni podpořit naši akci, děkujeme a těšíme se na příští pěkné chvíle s našimi živými mazlíčky.

*Jana Břenková,  
vychovatelka ŠD*

### Nový školní rok v mateřské škole

V tomto školním roce přibýlo do našich dvou tříd čtrnáct nových dětí. Celkový počet všech dětí v mateřské škole je 54. Podařilo se umístit téměř všechny ochozské děti, o jejichž předškolní vzdělávání rodiče požádali.

Po prázdninách nás přivítala celá nově vymalovaná školka. Obě třídy dostaly veselé příjemné barvy a navíc některé zdi nově namalované obrázky, které dotvořily ve třídách pohodové prostředí.

Velké překvapení čekalo děti na zahradě mateřské školy. Nové herní prvky, vláček a houpačky, se neustále těší díky přízni počasí velké oblibě. Ještě jednou děkujeme zřizovateli, ochozským ženám a rodičům dětí. Příští rok bychom chtěli zakoupit k vláčku vagon a lanový prvek na prolézání.

V září za námi přijelo divadlo Úsměv s pohádkou O pejskovi a kočičce. S tímto divadlem již dlouhodobě spolupracujeme a jejich pohádky vždy potěší i poučí. Starší děti už umí dobře písničku, která vždy představení uvádí. Na pohádku jsme pozvali i prv-

ňáčky, kteří rádi do školky zavítají mezi své bývalé kamarády a paní učitelky.

V říjnu jsme připravili pro děti a rodiče Podzimní dýňování. Ve třídách se vyřezávaly různé druhy dýní, maminky připravily na ochutnání dýňové dobroty, sladké i slané. Na zahradě čekalo na děti několik úkolů – cesta k dýni se zavázanýma očima za pomoci lana, strefování se do dýně hrachovými pytlíčky, slalom s kolečkem plným dýní a navlékání posloupnosti při růstu dýně od semínka přes květ až ke konečnému plodu. Za splněné úkoly dostaly děti dýňová semínka, která společně s rodiči přinesli paní Ježibabě, která právě našla novou chaloupku a chtěla vysadit velkou dýňovou zahrádku. A to proto, že to byla hodná Ježibaba a dýněmi chtěla prosvítit ty nadcházející podzimní a zimní dny, které nás čekají.

Akce pro rodiče a děti v naší mateřské škole jsou již tradicí. Jsme potěšeni zájmem rodičů, že za námi přicházejí a společně tak strávíme příjemné odpoledne.

*učitelky mateřské školy*

### Vycházka AVZO

Pamatujete si, co jste dělali poslední prázdninový víkend? To členové AVZO (Asociace víceúčelových základních organizací technických sportů a činností České Republiky) se v sobotu vydali s dětmi na vycházku do lesa. Moc nás nebylo, asi mnohé odradilo vrtkavé počasí. Ale my jsme to nevzdali, nabalili svačinu, pláštěnky... a sluníčko se na nás smálo celý den.

Děti měly vyznačenou trasu asi osm kilometrů, možná o kousek víc. O zábavu jsme měli postaráno. Hledali jsme barevné lísteč-

ky. Schválně, které družstvo jich bude mít víc – červení, nebo modří? Také se hledala „pošta“. A to už pokaždé znamená, že je tu nějaký úkol. Zahráli jsme si na Lištičky, Špačky i Veverky. Pochod „siamských dvojčat“ byla pěkná legrace.

A co takhle šifrovačka? Pro některé prostě hračka!

Po takovém výletě všem pořádně vyhládlo. Nás ale nečekala žádná paní kuchařka, jen ohýnek. Tak si každý ten svůj špekáček musel opéct sám. A jak nám chutnalo.

A kdo vlastně vyhrál? Přece všichni, takže na závěr malá odměna. Bylo nám všem moc fajn!

Tímto děkuji všem za účast a také panu řediteli základní školy Jozefu Martečíkovi za poskytnutý azyl.

*Věra Haraštová,  
AVZO oddíl turistů*



*Účastníci vycházky AVZO*

## Skautský podzim

Od zahajovací schůzky už uběhlo několik týdnů a oddílové družiny rozjely svou činnost. K naší velké radosti byl letošní školní rok velice bohatý na nováčky a zatím to vypadá, že se oddíl rozrostl na 55 nedospělých členů.

Na první společné schůzce jsme symbolicky oslavili 25. výročí založení oddílu. K této příležitosti jsme nechali pro všechny naše členy vyrobit výroční skautský šátek – v zeleno-bílé barvě, se znakem Šošonů v prostředním cípu. Vedoucí skautů a skautek provedli revizi skautské stezky (jedná se o čtyři stupně zdatnosti, v rámci kterých starší skauti a skautky plní nejrůznější úkoly, učí se nové věci a prohlubují znalosti předešlé) a připravili ji pro používání na programech schůzek.

Z akcí jsme zatím stihli uspořádat 15. ročník střediskové hry s názvem Lesní lidé. Konal se v sobotu 18. října na chatě Jelenici za účasti tří hlídek z Ochoze, jedné hlídky ze Křtin a jedné z Bukovinky. Ročník byl vydařený a hráči si sobotní den dobře užili.

Vedoucí se pak na Jelenici zdrželi do nedě-

le, protože je čekal tradiční večer s připraveným programem a večerním rituálem. Jedná se o každoroční večerní zamyšlení ve společném kruhu, které je zakončeno podpisem listiny s dohodnutými pravidly. Tradice se drží od roku 2009.

Následně ještě proběhl v pátek 31. října halloweenský průvod, na pátek 21. listopadu chystáme oddílovou hru Špioni a poté také další akce, které se uskuteční až v prosinci a v lednu.

S přáním pěkných dnů

*Tomáš Kozel, vůdce oddílu*



*Rověři a rangery na Jelenici*

## Svatováclavské hody 2014

Letos se u nás podruhé konaly hody v ochozských krojích. Na začátku byly hody požehnány panem farářem Milanem Mihulcem, stejně jako předchozí rok. Poté vyšel krojovaný průvod pro čtyři stárky. K průvodu se přidávala spousta lidí, a to jak místních, tak i přespolních. Sešlo se nás všech docela dost. Ve čtyři hodiny odpoledne bylo na návsi taneční vystoupení.

Napřed se tancoval tanec klučičí, šavlový, potom holčičí se džbánky a nakonec společný tanec Kuničky z Líšně. Poté průvod přešel na Orlovnu, kde pokračovaly tance a zpěvy pod májů. Zpívalo se jak ve stoje, tak i vsedě. Po celou dobu nás provázela kapela Svatobořáci, které jsme vděční za krásný doprovod. Večer se přidala i cimbálová muzika Líšňáci, při které jsme si pěkně zazpívali. I na večerní zábavě jsme předvedli nacvičené tance v sále Orlovny



*Kolo Za Oborou*

pod věncem. Poté se jako každý rok dražila naše krásná a vysoká mája. Večer jsme předali dar panu starostovi k výročí 777 let obce. Hody jsme zakončili večerní zábavou, kterou si užili mladí i starší. Kapela hrála až do ranních hodin. Doufáme, že se všem hody líbily a že se se všemi setkáme i v následujícím roce v průvodu i na zábavě.

*Monika Haluščáková*



*Tanec Kuničky na návsi*



*Letošní sklepníci*

## Co zahrádkáři vystavovali v letošním neúrodném roce?

Že byl letošní rok pro pěstitele zvláště nevlídný, mně jistě potvrdí i ti, co na zahrádkách pěstují jen trávu pro své sekačky. Hodně jádrovin i peckovin ještě v květu pomrzlo, někde i ořechy, a tomu, kdo nechce pravidelně používat chemické postřiky, se mohlo o malé satisfakci za péči o sazenice rajčat a okurek jenom zdát. Obilovinám a bramborům velkopěstitelů a zemědělských družstev letošní počasí zřejmě prospělo, hlásí velkou úrodu. Ale obraz keříků rajčat za pár dní zcela zničených plísní bude mnohé z pěstitelů odrazovat od jejich výsadby v příštím roce. Přesto bylo datum zahrádkářské výstavy stanoveno na první sobotu po hodech, tedy na 4. října.

Výstava započala ve 14 hodin a v 15 hodin na dvoře Orlovný začal slavnostní koncert žakovského orchestru z hudební školy v Jedovnicích. Tato produkce se ukázala jako úspěšný tah, počasí bylo hezké a v krytém posezení před budovou Orlovný i ve výčepu bylo plno. Na mladé hudebníky ve stylovém stejnokroji byl pěkný pohled a což teprve, když spustili. Znamé melodie z jazzu, swingu i dechovky posluchače chytly za srdce. Celý koncert měl však přece jenom jednu chybu, trval jen necelou hodinku. A všem posluchačům bylo líto, že ty hodinky nebyly alespoň dvě.

Už před koncertem se prodávalo grilované maso, které se začalo připravovat už v dopoledních hodinách. Byla to krkovička s křupavou kůrčičkou a kdo ji neochutnal, má smůlu.

Ve výčepu se prodávalo točené Starobrno, které mělo správný říz, a již tradičně byl v nabídce také burčák. Tento oblíbený mok každým rokem přitáhne na výstavu hodně lidí a někteří jedinci dokonce tvrdí, že by se

celá akce mohla nazvat „Burčák se zahrádkářskou výstavou“. V nabídce byl burčák červený i bílý, ačkoli se napřed prodával jenom červený, protože bílý byl chutnější.

Nyní ale pojďme posílení z baru na samotnou expozici. Těm, kteří ji neviděli a jsou napnuti, musím již v úvodu oznámit, že i přes nepřízeň počasí skutečně co vystavovat bylo. K vidění byla pěkná jablka, hrušky a někteří kouzelníci vystavovali dokonce i skleníková rajčata. V sále bylo pět krásně nazdobených řad stolů a na každém z nich bylo něco zajímavého, pořád se bylo na co se dívat.

Paprika se, myslím, celkem urodila a byla zde k vidění v různých druzích, barvách i tvarech. Dále mě zaujal velký celer a zvláště výstavní kořeny petržele. V souvislosti s výstavou jsem vyslechla radu, jak dnes vypěstovat petržel. Víte proč se to nám, laikům, nedaří? Celý problém je prý v semínkách. Když je koupíme dnes v obchodě, a to prý jakoukoli odrůdu, nemůžeme se divit, že nám vyklíčí maximálně každé padesáté. Kvalitní semínka dnes získáme prý jen z doma vypěstované petržele, kterou necháme přerůst a vykvést. Jenomže, prodal by někdo takovou vzácnou sadbu těm, kterým ani to padesáté semínko nevyklíčilo? V tom bude zřejmě ten problém. K vidění byly také lilky a obří dýně, těm letošní vlhký srpen asi prospěl.

Na stole rukodělných výrobků letos zaujaly domácí džemy a marmelády. Některé byly z neobvyklých druhů ovoce a s ochutnávkou ať už samotné ovocné dobroty nebo moučníků plněných touto specialitou. Za zmínku také stojí nápadité brože v podobě zvířátek z plsti a různých látek a doplňků. Jejich autorka asi touží zůstat v anonymitě, ale u vý-

robků byla přiložena adresa webové stránky, na které je možnost si brože prohlédnout a mailem se domluvit na koupi. Pro ty, kteří si nevzali vizitku, uvádím zde název stránky výrobce na Facebooku – Brože DOGs.

Nelze nepřipomenout, že i letos nechyběly na stole rukodělných prací ukázky mistrovských řemeslných výrobků Tibora Haluščáka. Jeho viola De Gamba sestavená z třiceti kousků různých druhů dřev byla natolik vzácná a cenná, že mu patří velký dík za její zapůjčení.

Na výstavě bylo také možno získat recepty a návody například na zpracování nedozrálých

lusků velkých fazolí a kontakty na prodej přebytků výpěstků.

Nejde také nezmínit, že na výstavě byla k vidění stále skvěle zachovaná rok stará jablka z loňské úrody. Panečku, to musí být sklep! A co dodat závěrem? Z vlastní zkušenosti vím, že i v jiných obcích mívají zahrádkářské výstavy ozvláštněny navíc ukázkami rukodělných prací, vazeb květin, věnců a jiných výrobků. A přesto mívají jen malou návštěvnost. To však není případ ochozské výstavy. Proto bych řekla, že naši zahrádkáři to prostě umí.

-hš-

## Naše knihovna a její dobré duše

Začátkem září došlo v naší vesnici k podstatné změně, kterou ale zaregistrovali většinou jen návštěvníci místní knihovny. Že ta změna byla významná si myslím proto, že když někdo něco léta dělá pro obec takřka zadarmo, stává se chtě-nechtě jejím koloritem. A tento kolorit, tedy personál knihovny, se změnil. Dvě dámy, které dnes již patří k dříve narozené generaci, vystřídaly dvě představitelky generace mladší a nejmladší. Ale pojďme na to od začátku: První zmínka o ochozské veřejné knihovně je z roku 1932. Tehdy byla zřízena v kanceláři obecní radnice. Knihy se kupovaly i půjčovaly pro obec z okresní knihovny, jak se děje i dnes. Od počátku až po padesátá léta se o knihovnu staral pan učitel, později ředitel František Strouhal. Dalším knihovníkem byl následujícími třicet let pan učitel František Šik a za jeho působení se knihovna přestěhovala na Orlovnu. Tito dva pánové učitelé se určitě hodně zasloužili o kulturní rozhled občanů Ochoze. To byla doba, kdy byla knihovna

jakousi pobočkou školy, a páni učitelé tedy mohli svou práci pro obec brát jako nutné zlo, nebo jako poslání. Ale poté nastal čas, kdy místní politiku, divadelní spolky a písemnosti všeho druhu přestali mít na krku výhradně učitelé.

V roce 1982 převzala knihovnickou funkci paní Marie Prümmerová. Za tři roky se paní Maruška s knihovnou přestěhovala do předsálí Sokolovny a přidala se k ní druhá paní Maruška Petlachová. Bylo to umístění našťestí jen přechodné a za pár let se knihovna stěhovala do budovy základní školy. Až v roce 2008 se vrátila knihovna do míst svých začátků, do budovy Obecního úřadu. Letos po prázdninách paní Marušky předaly funkce svým nástupkyním, paní Ivě Jochmanové, která bydlí v Ochozi třetím rokem, a slečně Janě Wawraczové.

Pány učitele jsem už vyzpovídat nemohla, až každý z nich, jako následně paní Marušky, půjčovali knížky celých třicet let. Ale našich milých dvou Marušek jsem se mohla optat,



co je za těch třicet let s knihovnou potkalo zajímavého. Udivilo mě, že nevzpomínají na nepořádné čtenáře, kteří knížky pozdě vraceli, nebo je dokonce ztratili. V paměti jim spíše utkvěly těžké podmínky přezívání knihovny v předsálí Sokolovny. V době, kdy už klepala na dveře počítačová éra, tak se v ochozské knihovně v kruté zimě topilo špatnými kamínky na tuhá paliva. Nelze se tedy divit, že kamínka několikrát bouchla a na knihovnice i knížky se snesla vrstva mouru. A to, že tam nebylo kam chodit na toaletu, nemusím snad dodávat, s těmito problémy se cvičenky Tělovýchovné jednoty potýkají doposud. V budově Obecního úřadu dostala knihovna podle paní Marušky Prümmerové konečně zatím neoptimálnější stanoviště.

A protože jsem chtěla od Marušek získat tipy na knížky, které je nejvíce oslovily, popř. je formovaly, udělala jsme malou anketu mezi končícími i začínajícími knihovnicemi. Ostatně v dnešním tisku jsou ankety typu: „Uvedte deset pro vás nejvýznamnějších titulů knih“ velmi oblíbené. A tady jsou výsledky: Snad ta výrazná proměna vkusu, která přichází s věkem a dobou, bude zajímavá i pro autorky samotné.

Dvě dámy, které jako knihovnice končí, uvedly tyto tituly a autory: Saturnin (Zdeněk Jirotka), Tři kamarádi (Erich Mária Remarque), Egyptan Sinuhet (Mika Waltari), Katalánc (Noah Gordon), Vejce a já (Betty MacDonaldová), Zloduch (Grigorij Fedosejev), Čisté radosti mého života (Jan Šmíd),

Dúchodkyně nestřílejte a Z lodiček do holin (Marcela Mlynářová) a Žila jsem před stáletími (Barbara Ersková).

Začínající knihovnice uvedly následující tituly i s malými dovětky:

Letopisy Narnie (Clive Staples Lewis) - jsou to moje oblíbené knihy už od dětství

Harry Potter (Joanne Rowlingová) - mám ráda fantazii a knížky o Harrym můžu číst pořád dokola.

Zlodějka knih (Markus Zusak) - protože mám ráda noci prodloužené čtením a vanilkové rohlíčky, je to opravdu originální příběh.

Pán Prstenů (John Ronald Reuel Tolkien)

Dva proti říši (Jiří Šulc) - zajímám se o historii.

Ruské pohádky (Michail Bulatov) - protože mám ráda chytré pohádky.

Osud člověka (Michail Alexandrovič Šolochov) - protože mě fascinuje, jak se člověk přizpůsobí úplně všemu.

Malé ženy (Louisa May Alcotová) - protože mám raději zvláštní než obyčejné

Modrý bicykl (Régine Deforgesová) - protože mám ráda štěstí v neštěstí.

Velmi děkuji všem knihovnicím za vstřícnost. Marušce Prümmerové a Marušce Petlachové děkuji za třicet let práce pro obec a za to, jak byly vždy ochotné poradit s výběrem či se sháněním literatury. Novému personálu knihovny přeji hodně vytrvalosti a úspěchů v jejich práci.

-hš-

## Byla vojna byla, byla patálija...

Asi před třemi lety jsem slyšel vyprávění vnučky jednoho z ochozských mužů, kteří

se nevrátili z I. světové války, což mne přimělo k tomu, že jsem začal pátrat v místních

kronikách po záznamech z té doby a dovedlo mě to k myšlence zveřejnit v letošním jubilejním roce v místním zpravodaji záznamy z kronik.

Postupně jsem došel k názoru, že by mohly zaujmout i příběhy konkrétních občanů Ochoze, kteří „položili život za císaře pána a jeho rodinu“ – císařská rodina ve zdraví přečkala, horší osud potkal odvedené frontové vojáky. Vyprávění připomene velmi podobné osudy všech padlých mužů a jejich opuštěných rodin nejen v Ochozi. Pozůstalí nesli těžce nejen jejich smrt, ale i to, že je nemohli pohřbit v rodné vsi na místním hřbitůvku. Následuje záznam vyprávění zmíněné vnučky:

### Malý příběh z velké války

Když jsem začala brát rozum, trochu jsem záviděla ostatním dětem, že mají dvě babičky, dva dědečky a já ne. Ještě k tomu ony je měly poblíž a já jen dvě babičky dost daleko. Jen o prázdninách jsem mohla pobýt u babičky – otcovy matky. Když jsem kdysi dávno neodbytně pátrala po dědovi, ukázala mi babi fotky muže a ženy v mladém věku (zřejmě šlo o svatební fotografie), že toto je můj dědeček a že se nevrátil z války. Vůbec jsem nechápala, co je to nevrátit se z války, a bylo mi těžko věřit, že ta mladá půvabná tvář může být babička, která v té době vypadala zcela jinak (bodejť by ne, když jsem se narodila, bylo jí 59 let a v dotyčné době měla za sebou i druhou světovou válku a velmi těžký život). Dědeček byl pro mě neskutečný, nekonkrétní, dotknout jsem se mohla jen neživé fotografie, nemohla jsem ho slyšet, ani se mu posadit na klín. Prostě nic.

To mi vrtalo hlavou pořád, kdykoliv jsem fotky uviděla a postupně jsem se snažila dovědět se něco bližšího, jenže rodinné

záznamy se tehdy nevedly, vyprávění bylo pomálu a babi nám dětem moc nevyprávěla – asi byla už dost životem unavená, dnes se říká vyhořelá, a nás asi považovala za malé pro tyto neradostné vzpomínky. Když jsem dospěla, babičky už nebylo, ale pár kusých faktů od příbuzných jsem přece jen pobrala a ostatní se domyslela. Myslím, že by prarodiče i rodiče měli dětem co nejvíce vyprávět, nejlépe co nejvíce zapsat, aby nucí, když uzrají a začnou konečně pátrat po historii rodiny, měli kde čerpat.

Dědeček z matčiny strany byl odveden na ruskou frontu. Sice se vrátil s podlomeným zdravím, ale zemřel na TBC až v roce 1943, když mi byly dva roky. Myslím, že mne ani neviděl, nebydleti jsme tenkrát v Ochozi, byla válka a tehdy se tak moc s malými dětmi necestovalo, spojení bylo špatné a zdlouhavé, auto k dispozici také nebylo. Tak jsem vlastně nepoznala ani dědu z matčiny strany.

Když si báječnou ženskou v roce 1897 bral báječnej chlap, tak to asi tehdy nejspíš tak dobře jako v písničce Michala Tučného z následujícího století nefungovalo, ale kdo ví.

Určitě neměli přehnané ambice, chtěli jen žít, vychovat děti a zemřít doma v kruhu rodiny. Žili spolu již sedmáct let, měli kupu dětí jako tehdy většina rolnických rodin na vesnici. Nikoliv ze své vůle se octli na jedné z mnoha křížovatek dějin jménem velká válka. Na těchto křížovatkách se zpravidla lidem žije všelijak, jen ne dobře.

Prarodiče pocházeli oba z rolnických rodin, museli celé dny tvrdě pracovat, což je úděl všech rolníků, aby uživili devět dětí, z nichž se dospělého věku dožilo sedm z nich. A jak si tak jednou mezi senosečí a žněmi „seděli a popíjeli chateaneuf du pape“ (nejspíš ani nevěděli, že existuje), vypukla válka,

a v létě roku 1914 přišla mobilizační vyhláška a děda byl po krátkém vojenském výcviku odvelen na ruskou frontu. Tvrdé práci uvyklé ruce, které zpravidla brzy ráno před prací na poli udělaly bičem nad koni kříž, se musely naučit ovládat zbraň a jít zabíjet nedobrovolně stejně nešťastníky, jako byl sám.

Po dvou letech v roce 1916 přišlo oznámení, že je nezvěstný. To znamená, že buď mohl být zabit při zásahu granátem či jinak, zajat a poté zastřelen, nebo zraněn či nemocen ponechán svému osudu někde na válečných jatkách východní fronty.

Bylo mu pouhých 43 let, bůhví co mu táhlo hlavou když umíral, jistě poslední myšlenka patřila ženě a rodině a rodné obci. Ani nevěděli, kde vlastně v tom obrovském Rusku zůstal, kdoví, zda alespoň zahrabán, určitě ne pohřben.

To další „hrdinství“ bylo už jen na babičce. Po dědovi zůstalo prázdné místo, bolest, smutek a vdova se sedmi dětmi sama na hospodářství, které zoufale potřebovalo mužskou pracovní sílu. Uvážím-li, jaká byla tehdy „mechanizace“, většina polních a domácích prací se dělala ručně.

Představte si, co to vlastně znamenalo – nejen nevratnou ztrátu otce a manžela, ale ztrátu nenahraditelné pracovní síly, ztrátu hospodáře a živitele rodiny. Tehdy, co si nevypěstovali, tak neměli, malé přebytky se prodávaly, aby bylo na jiné nezbytné životní potřeby – oděvy, obuv, hospodářské nástroje, prostě vše, co se nedalo vyrobit doma. I ve dvou lidech v hospodářství byla existence velmi obtížná. A teď žena s malými dětmi na všechno sama. Babi si nechtěla zoufat i s dětmi, ale jako věřící to nějak ustála a táhla životní káru dál sama. Věřím, že jí trochu pomáhali její sourozenci, znovu se neprovdala. Nejspíš asi moc dobře věděla,

že další vdavky by znamenaly nejen chlapa v hospodářství, ale i porod dalších několika dětí, což bylo samo o sobě vyčerpávající a při tehdejší úrovni lékařské péče riskantní, natož pak jejich užití a výchova. Dochovala se vzpomínka na to, že nejstarší syn, když kšíroval koně (dával jim postroje), musel si přistavit štokrle (židli bez opěradla), aby byl schopen přehodit chomouty přes koňské hlavy, zatímco nejstarší dcera držela koně za uzdu, aby postáli. V té době to byly ještě děti, zřejmě ještě menšího věku, než dnešní dobře živené děti. Babičce to určité rvalo srdce, ale nedalo se nic dělat, muselo se nějak přežít. Otec mi vyprávěl, že když jednou hráli školní divadlo, nechtěl tam jít, styděl se, protože neměl boty, k dispozici byly jen boty po starší sestře. Nakonec to v nich nějak odehrál. Jednoho roku měli takovou bídu, že celé dva měsíce v létě jedli jen brambory a salát.

Přes všechny pro nás nepředstavitelné těžkosti děti vyrostly, nejstarší syn převzal hospodářství a mladší bratři se vyučili řemeslu. Tři dcery do provdání pracovaly v hospodářství, ale babička jim umožnila kurz vaření a hospodaření v domácnosti, aby uměly všechno, co se tehdy od žen požadovalo. Jistě za cenu velkého sebezapření, obětování se, šetření a odříkání.

Tak přežili nejhorší válečné a poválečné doby. Aby toho nebylo málo, „stříhli si“ ještě z dopuštění osudu druhou světovou válku, kterou přežili. Ale to už byl jiný příběh.

Babička se dožila požehnaných osmdesáti let a nebyť toho, že utrpěla zlomeninu krčku (porazil ji motocykl) a pak následně zápal plic, byla by ještě pár let na světě. Ale jak se říká – pán Bůh zaplať za těch osmdesát. Přes všechnu tvrdou práci chodila babi „rovně jak šňůra“ (jak se tehdy říkalo), jenže mi toho moc nevyprávěla.

A tak nějak obdobně to bylo ve všech ostatních rodinách, které přišly o otce, bratry, manžely ať již na ruské, francouzské či italské frontě.

Zkusme alespoň vzpomínkou uctít všechny

zmařené životy a strádání osiřelých rodin v první světové válce, od jejíhož vypuknutí uplynulo letos již sto let.

*Marek Dub*

---

## Lovcovy zápisky – dokončení

### Vodní slípka

U Luhu na Hudcově louce býval za dávných časů rybník. Aspoň hráz, která se doposud dochovala, tomu plně nasvědčuje. Dokonce se vypravuje, že na vrchu nad rybníkem býval pivovar. Na podzim tu zřídili splav a voda z Ochozského potoka a ze studánky, která na louce pramenila, naplnila rybník. V zimě pak sekali tu led pro místní hostince. Čekal jsem jednou před ránem u Lysé na zajíce. Nic mi nepřišlo, tak jsem chtěl odejít domů, když v tom uslyším z rybníka hlas nějakého vodního ptáka. Že by kachny? Šel jsem krajem lesa k rybníku a spatřím na hladině něco plavat. Doplížil jsem se až pod hráz ze spodní strany od Luhu a pták zůstal na hladině uprostřed rybníka. Co teď? Bral jsem hroudy z pole a házel je před ptáka. Ten se vlnami pohyboval směrem k cestě, kde jej bylo možné nějak dosáhnout. Když už to dál nešlo a veškerá snaha dostat jej blíž byla marná, pustil jsem se asi deset kroků do mělké vody, abych se kořisti zmocnil. Boty byly plné vody, to mi však nevadilo. Doma se všechno spravilo. Byla to vodní slípka. Co ta měla tuku, takového jako oleje, to jsem nikdy neviděl.

### Strýče, střílil jsem pytláka!

Rozeznívá se. Stojím nahoře u lesa nad drůbežárnou a pozoruji, jak se budí den. Asi středem polí táhne kočka napříč k vesnici.

Vešla do brambořiště a po chvíli slyším úzkostně zakřičet ptáčka. Nic nevzlétlo, měla ho! Dokonce jsem slyšel v ranním tichu, jak chřupalá kůstky. A tož ty tak? No počkej! Po hostině vyšla z brambořiště a mířila k vesnici. Zastavila se, ale bylo to tak daleko, že jsem si řekl, však my se ještě uvidíme. Ale aspoň tě proženu. Moje levá hlaveň už ukázala lepší věci. Namířím, třesk, kočka vyskočila do výšky aspoň půl druhého metru a pomaloučku pochodovala, ne domů k vesnici, ale dolů k cestě a dále ke Zdechovu a tam zatáhla do brambořiště. Tak to tedy chytla na hlavu? Šel jsem za ní, přijdu k místu, kam zašla, a tam ji potkal konec. Jdu domů, všude je ještě ranní klid. U okénka strýka Suchého zařukám, ten vyskočí z postele a ptá se, co je. „Strýče, zastřílil jsem pytláka!“ „Ježíšmarja, keho?“ „Leží tam v bramborách u Zdechova. První brambory vedle řepy. Je to tak uprostřed mezi cestou od křížku a potokem. Vemte si pytel nebo ruksak a odnešte si ho!“ „Pane učitel, já se tak lekl, myslel jsem, že jste opravdu střílil chlapa!“ Lojza Suchý byl totiž takový lesní muž. Živil se tím, co les dal – houby, jahody, maliny, borůvky, ostružiny, různé léčivé byliny a podobně. Pytlák nebyl, hlavně houbař. A také si odnášel některé moje úlovky.

### Epilog

Po přečtení všech těchto mých loveckých

zážitků vyvstává otázka, jaký to musel být finanční náklad a jaké byly úspěchy vyplývající z celé této dlouholeté lovecké kampaně. Abych hned napřed řekl, u mě to nekončilo ztrátou. Náboje jsem nekupoval hotové – to bylo drahé. Kupoval jsem dutinky (prázdné patrony) a nabíjel si je sám. Měl jsem svou pušku vyzkoušenou a věděl jsem přesně, jakou dávku bezdýmného prachu a broků mám do náboje dát. Kupované náboje byly plněny větší dávkou prachu, pažba při ráně sekla do tváře a broky měly větší rozptyl. Nebylo to, jako moje náboje přesně vyzkoušené pro moji pušku. Vystřelené nábojnice jsem znovu nabíjel, dvakrát až třikrát po sobě, takže mě jedna rána stála jen několik haléřů. Střílel jsem tedy velmi lacino a hlavně jistě. A kořist, kterou jsem přinášel pro kuchyň a prodával do hostince, uhradila mnohokrát výdaje spojené s myslivostí.

Nebyla to však jen moje dlouholetá praxe v oboru myslivosti a střelby. Byla to moje puška! Není zbraň jako zbraň. Moje puška měla hlavně z armádní ocele, levou hlaveň na konci zúženou, dalekostřelnou, a mohu říct, že i tato puška měla nesporný podíl na mém úspěchu ve střelbě a v myslivosti. Však jsem si jí také hleděl! Po každém honu, čekané, kdykoliv jsem z ní střílel, ihned po příchodu domů, třeba o půlnoci, jsem předně vyčistil hlavně, speciální vaselinou namastil, celou přetřel mastným hadříkem a pověsil. Teprve potom jsem zařídil ostatní, čeho bylo třeba. Koupil jsem ji v roce 1905 za sto korun. Kolem roku 1930, kdy už takový zajíc ulovený na čekané byl „bílou vránou“, pověsil jsem, jak se říká, pušku na hřebík.

*Zapsal Cyril Tihelka (1885–1980),  
učitel v Ochozi*

## Poradna Justýna radí v Brně obětem trestných činů

V červenci byla v Brně založena poradna Justýna zaměřující se na pomoc obětem trestné činnosti. Každý, kdo se setkal s trestným činem, se tak může bezplatně informovat o svých právech, průběhu trestního řízení, jeho alternativách a dalších souvisejících oblastech. Poradna je otevřena každé pondělí a úterý na Malinovského náměstí.

V poradně Justýna najdou oběti trestných činů odbornou pomoc i pochopení. „Naše poradna nabízí služby každému a bezplatně. Klientům nabízíme základní právní a sociální poradenství, zprostředkování kontaktu na další organizace, zvláště zranitelným obětem také doprovázení a právní pomoc. Jako sociální pracovnice pracuji také

přímo v terénu, za klienty tedy mohou přijet do místa jejich bydliště, vysvětluje sociální pracovnice brněnské pobočky Markéta Nešporová. „Lidé, kteří se stali obětí trestné činnosti, často nevědí, jak mají jednat, neznají svá práva a s průběhem trestního řízení nemají žádné zkušenosti. Cílem poradny tedy je klienty informovat o trestním řízení i možnostech mimosoudního řešení celé situace. Těm, kteří využijí služeb poradny, můžeme poradit například při podávání trestního oznámení, vyřizování peněžité pomoci či náhrady škody,“ upřesňuje Nešporová.

V srpnu loňského roku vstoupil v platnost také Zákon o obětech trestných činů, který obětem přiznává některá nová práva. Oběti

však často zákon neznají a svých práv dostatečně nevyužívají. „I v této oblasti dokážeme klientům poradny pomoci. Poradíme jim například, jak získat informace o průběhu řízení, či jak se chránit před hrozbou opakovaného útoku,“ dodává sociální pracovnice.

Poradna Justýna je otevřena každé pondělí od 12 do 19 hodin a v úterý od 8 do 15 hodin na adrese Malinovského náměstí 4. Zájemci o poradenství se mohou předem objednat na telefonním čísle 773 177 104 nebo e-mailu [marketa.nesporova@in-ius.cz](mailto:marketa.nesporova@in-ius.cz). Poradna Justýna funguje pod hlavičkou

obecně prospěšné společnosti In Iustitia. Tato nezisková organizace se zabývá zejména násilím z nenávisti. In Iustitia se věnuje poradenství a právní pomoci obětem násilí z nenávisti, ale také vzdělávání, spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, sledování legislativní činnosti a výzkumu. Více o organizaci najdete na webu [www.in-ius.cz](http://www.in-ius.cz).

*Markéta Nešporová,  
sociální pracovnice*

---

## **Nový webový projekt informuje o aktuálním dění na Šlapanicku**

Představujeme nový portál [www.Slapanicko.info](http://www.Slapanicko.info), ve kterém budeme informovat o všem, co se v tomto regionu děje. Po více než dvou letech úspěšného provozu dvanácti regionálních portálů na Brněnsku a Vysočině rozšiřujeme naši rodinu o tři portály – Vyškovsko, Šlapanicko a Slavkovsko. Na portálech najdete to nejdůležitější z regionu – od nejnovějších zpráv přes kulturní události až po sport a politiku. Naše zaběhnuté portály se během dvou let vypracovaly na nejnavštěvovanější webové stránky regionu a stejného cíle bychom rádi dosáhli také u tří nových portálů.

Denně aktualizujeme databázi zaměstnání a brigád na Šlapanicku. Zdarma nabízíme možnost vložit inzerát a firmy se mohou bezplatně zaregistrovat v nejobsáhlejším katalogu

v regionu. Pořadatelé a organizátoři u nás mohou zveřejnit pozvánky na své akce.

Všechny portály jsou úzce provázány s Facebookem. Články pravidelně publikujeme na našich facebookových stránkách, navíc si naši čtenáři mohou sami „lajknout“ vybrané články. Ty se potom zobrazí i jejich přátelům. Čtenáři navíc pravidelně soutěží o hodnotné ceny.

Rádi Vás uvítáme na našich portálech, ať už jste naším čtenářem, inzerentem či partnerem. S každým zájemcem o spolupráci komunikujeme individuálně a rádi splníme vaše požadavky.

*Věra Sychrová*

---



## Společenská kronika

V příštích dnech oslaví životní jubileum tito občané naší obce:

Antonie Chybová	85 let
Květoslava Uhrová	70 let
František Valter	75 let
František Mazálek	70 let
Emílie Mudrlová	80 let
Jan Petlach	80 let
Miloš Hloušek	70 let
Oldřich Fronk	70 let
Oldřich Šebela	70 let

Přejeme jim do dalších let hodně štěstí, zdraví, přátelství a příjemných okamžiků s blízkými lidmi.

*Redakce*

### Poplatek za zveřejnění inzerce v Ochozském zpravodaji

A5 (celá strana) 1000 Kč

A6 (polovina strany) 500 Kč

Fyzické a právnické osoby se  
sídlem v Ochozi – 50% sleva  
z ceny



Letošní zahrádkářská výstava

S NÁMI JE  
VÝMĚNA KOTLE A BOJLERU  
BEZSTAROSTNOU  
REALITOU!

**ENBRA**

*Více než 20 let zkušeností  
a stovky spokojených zákazníků.*

## Přemýšlíte o novém topení?

Rádi Vám připravíme cenovou nabídku na výměnu kotle a bojleru, staré zařízení demontujeme, nainstalujeme nové, na které od nás dostanete až 5 let záruku!

Nezmeškejte svou příležitost a využijte akční ceny na kompletní dodávku a montáž. **Ceny již od 45 000,-Kč bez DPH.**

Kondenzační premixový  
kotel BLUEHELIX TECH



Konvenční závěsný kotel  
DOMITECH



Konvenční stacionární kotel  
PEGASUS D



ENBRA, a.s., Popovky 404, 664 41 Troubsko

Váš obchodník: Patrik Prokeš - vedoucí zákazkového oddělení

M 731 534 766 E [prokes@enbra.cz](mailto:prokes@enbra.cz)

[www.enbra.cz](http://www.enbra.cz)



*Kolo pod májů na dvoře Orlovny*



*Mužské kroje v akci*



*Letošní hlavní čtyři páry.*

## OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

**informace občanům  
obce Ochoz u Brna**

Vychází čtvrtletně  
Ročník XIX – Listopad 2014

### **OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ**

Ročník XIX – listopad 2014

Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury ČR: E 10075

#### **Vydává obec Ochoz u Brna**

tel. 544 212 720, fax: 544 216 390

**Odpočívá redaktor:** Ondřej Mlejnek, [zpravodaj@ochozubrna.cz](mailto:zpravodaj@ochozubrna.cz)

**Redaktoři:** Gabriela Hrazdírová, Hana Šedá

**Technická redakce:** Jakub Vaculík

**Foto:** redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak

**Tisk:** ARTRON DESIGN, s. r. o., Vackova 90, 612 00 Brno

Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky upravovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Toto číslo vyšlo 5. 11. 2014, náklad 450 výtisků. ZDARMA.

**Uzávěrka příštího čísla je 15. 1. 2015.**